

**Prof. Dr. Ensar Aslan'a Armağan, Prof. Dr. Salahaddin Bekki- Arş. Gör. Yeliz Saygılı Savaş,
Fenomen Yayıncılık, 978-625-7351-62-1, 08- 2022, 907 Sayfa**

 Samet ÜNALDI
Kırşehir Ahi Evran Üniversitesi, Kırşehir, Türkiye.
sametunaldi66@gmail.com

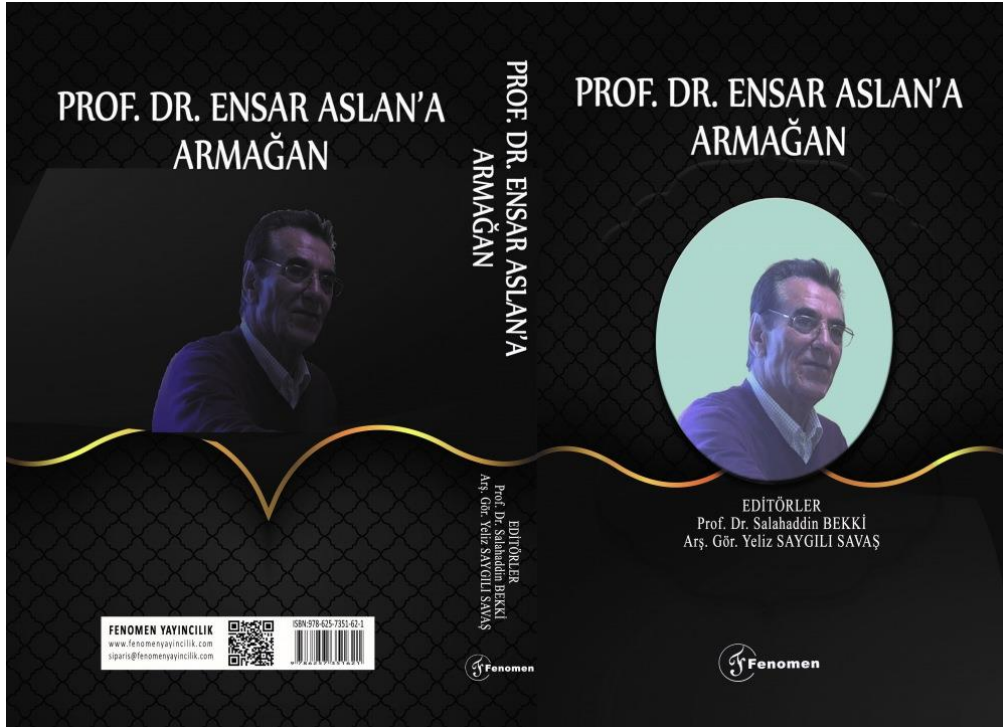
Geliş/Received: 24.10.2023

Kabul/Accepted: 24.12.2023

Sayfa/ Page: 119-124

Atıf/Citation: Ünalı, S. (2023). Prof. Dr. Ensar Aslan'a armağan, Prof. Dr. Salahaddin Bekki- Arş. Gör. Yeliz Saygılı Savaş, Fenomen Yayıncılık, 978-625-7351-62-1, 08- 2022, 907 Sayfa. *International Journal of Filologia*. ISSN: 2667-7318 6(10), 119-124.

Halk bilimi üzerinde yaptığı çalışmalarla tanınan Prof. Dr. Ensar Aslan, 1970 yılında Erzurum Atatürk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünden mezun olur. Mezun olduğu sene bölümde Türk Halk Edebiyatı asistanı olarak çalışmaya başlar. Kısa süre sonra doktorasını Hacettepe Üniversitesi Edebiyat Fakültesinde Prof. Dr. Şükrü Elçin danışmanlığında tamamlar. Dicle Üniversitesi Eğitim Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı bölümünden doçent kadrosuna atanan Aslan, daha sonra Dicle ve Ahi Evran Üniversitelerinde görev yapar.

Gerek yurt içinde gerekse Amerika'da alanıyla ilgili yaptığı çalışma ve inceleme metotlarıyla Halk Bilimi'nde unutulmayacak izler bırakmıştır. Aslan için Ziya Gökalp'in 23 Temmuz 1913'te *Halka Doğru* dergisinde *Halk Medeniyeti I: Başlangıç* adlı yazısını 109. yıl dönemine istinaden bir "armağan" çalışması yapılmıştır. Halk bilimi çalışmalarının başlangıcı kabul edilen *Medeniyet I: Başlangıç*'in yıl dönümü şerefine Prof. Dr. Ensar Aslan'a Armağan kitabının yayınlanması da oldukça kıymetlidir.

Prof. Dr. Salahaddin Bekki ve öğrencisi Arş. Gör. Yeliz Saygılı Savaş editörlüğünde hazırlanan kitabın muhtevasını, Aslan'ın meslektaşlarının ve öğrencilerinin yazdığı makaleler oluşturmaktadır. 908 sayfadan meydana gelen *Prof. Dr. Ensar Aslan'a Armağan*, Ağustos 2022'de Fenomen yayıncılık tarafından yayınlanmıştır.

Armağan kitap, Prof. Dr. Salahaddin Bekki ve Arş. Gör. Yeliz Saygılı Savaş'ın öz geçmişi ile başlamıştır. Sonraki sayfa *İçindekiler* bölümü yer almıştır. Bölümlerden önce yer alan *Sunuş* kısmı Prof. Dr. Salahaddin Bekki tarafından kaleme alınmıştır. Bekki, armağan kitabının yazılma sebebini açıklamış, çalışma sürecinde katkıda bulunan araştırmacılara teşekkürlerini iletmiştir. Daha Sonra Armağan kitap, üç bölüme ayrılmış, ilk bölüm *Prof. Dr. Ensar Aslan'ın Hayatı ve Çalışmaları* adını almıştır.

Birinci bölüm sırasıyla şu çalışmalardan oluşmaktadır: Onur Ender Aslan "*Prof. Dr. Ensar Aslan'ın Hayat Hikâyesi*" (s.3-26); Dilaver Düzgün, "*Akçalar Köyü'nün Halk Edebiyatı Örnekleri*" (s.27-32); Yeliz Saygılı Savaş "*Prof. Dr. Ensar Aslan'ın Yayımlanmış kitapları*" (s.33-52); Sibel Karadeniz Yağmur "*Prof. Dr. Ensar Aslan'ın Yetiştirdiği Bilim İnsanları ve Yazarları*" (s.53-64); Yeliz Saygılı Savaş "*Değerli Hocam Prof. Dr. Ensar Aslan*" (s.65-68). Görüldüğü üzere kitabın ilk bölümünde Aslan'ın hayat hikâyesine, çalışmalarına, yayınlanmış kitaplarına ve yetiştirdiği bilim insanlarına yer verilmiştir.

Armağan kitabının ikinci bölümü *Folklor Yazıları* başlığında toplanmıştır. Bu bölümde Ensar Aslan'ın meslektaşlarının ve öğrencilerinin yazmış olduğu makaleler bulunmaktadır.

Abdülsem Arvas, "*Aşık Celâli ve Covid-19 Salgını Hakkında İki Şiiri*" (s.71-80) makalesinde, Âşık Celâli'nin pandemi döneminde yazdığı şiirlere yer vermiş, Covid 19 hakkında genel bilgilere değinmiştir.

"*Niyazi Bey'in Tahtacılar Hakkında Hazırladığı Rapora Göre Adana Bölgesi Tahtacılarında Evlilik*" (s.81-100) isimli makalede Nedim Bakırcı, Tahtacıların evlilikle ilgili yaptıkları uygulamaların diğer Türk boylarıyla benzerlik gösterdiğini vurgulamıştır. Fakat bazı noktalarda Alevîliğe bağlı olarak farklılıkların olduğuna da dikkat çekilmiştir.

Özkul Çobanoğlu, "*Sanat ve Kültürün Kaynağı Olarak Şamanizm Üzerine Tespitler*" (s.101-106) adlı yazısında drama ve tiyatronun köklerini şamanlık ve kamlıkla ilişkilendirmiştir. Sözlü edebiyatın ve kültürün temelinde Şamanist dünya görüşünün etkisi olduğunu vurgulamıştır.

Özkan Daşdemir, "*Hüsnü Şah ile Selvi Naz Hikâyesi Üzerine*" (s.107-118); başlıklı makalesinde Hüsnü Şah ile Selvi Naz hikâyesinin sözlü kültür ortamında üretildiğini ileri sürmüş ve bu görüşünü çeşitli delillerle kanıtlamaya çalışmıştır.

Ali Duymaz, "*Biz Gel Demeyince Gelmez Misiniz Türküsü Üzerine*" (s.119-126) başlıklı yazıda sözlü edebiyat ürünlerindeki "sahiplik" kavramı üzerinde durmuştur. Sözlü edebiyat ürünlerinin farklı şairlere bağlanması edebiyata zenginlik katacağını savunarak "Bize Gel Demeyince" türküsü üzerinden göstermiştir.

A. Özgür Güvenç, “*Dede Korkut Anlatılarında Dinamik Kahramanın Kendisiyle Sınırı*” (s.127-142) adlı yazısında Dede Korkut'taki kahramanların dinamik bir tavır sergilemelerinin evrensel değerlerin bireysel yöndeki iyileştirici gücüne vurgu yaptığını, bunların Oğuz yiğitleri aracılığıyla anlatılmasının Dede Korkut'a ayrı bir işlev kazandırdığını belirtmiştir.

Rezan Karakaş “*Kutsalın Suda Tezahürü: Kutsal Mekân Çeşmelerine Yönelik Anlatı, İnanış ve Ritüeller Güneydoğu Anadolu Bölgesi Örneği*” (s.143-158) adlı çalışmada, kutsal mekânlarda yer alan çeşme sularının halk hekimliği uygulamalarında kullanılan bir ilaç hükmünde olmasına değinmiştir. “Kutsal insan” figürünün ise sarılık, sedef gibi cilt hastalıklarının tedavisinde kullanıldığını belirtmiştir.

Ramazan Korkmaz “*Karakter Aşınması ve Çıldırılı Aşık Şenlik*” (s.159-164) isimli yazısında, Çıldırılı Aşık Şenlik'in ve Aşık Şeref Taşlıova'nın Türkiye için büyük kültür değerlerinden olduklarına dikkat çekmiştir.

“*Erzurum Aşıklık Geleneği ve Aşık Şenlik*” (s.165-172) adlı çalışmayı kaleme alan Metin Özarslan, Erzurum'da Aşık Sürmanî'nin, Kars'ta ise Aşık Şenlik'in aşıklık geleneğinin kurucu babalarından sayıldığını belirtmiştir

Halil İbrahim Şahin, “*Harmandereli Kollu Örneğinde Köroğlu Üzerine Bazı Tespitler*” (s.173-186) adlı çalışmasıyla Köroğlu'nun atlı yaşam tarzı ve alplik gibi çeşitli tiplerin özelliklerini vermiştir.

M. Mete Taşlıova “*Sözlü Geleneğe Süreklilik: Aşıklar ve Oğuznamecilik*” (s.187-198) adlı yazısında aşıkların ve halk şairlerinin şiirlerinde, sözlü ve kültür yapısında Oğuznameci üslubun esasını oluşturduğunu belirtmiştir.

Ali Osman Abdurrezak, “*Manas ve Kaleva Destanlarındaki Müsterekler Üzerine*” (s.199-210) adlı çalışmada doğal ve millî bir destan olan Kaleva ile Manas destanlarını tip ve motif bakımından incelemiştir. Bu iki destanın ortak yönleri çıkartılmıştır.

“*Diyarbakır Türkmen Alevileri Arasında Bir Ezgili Şiir Söyleme*” (s.211-222) isimli yazıyı kaleme alan Bülent Akın, kıraç yıllarının kendine özgü icra özelliklerine ve yöresel bir ezgiye sahip olduğunu tespitini yapmıştır.

Mehmet Alptekin, “*Bir Kız Kulesi Efsanesi: Kralın Kızının Beşiği*” (s.223-232) adlı yazısında Orta doğu toplumlarında ve komşu milletlerde “kadercilik” anlayışının araştırmasını yaparak Türkiye topraklarında bulunan kız kalelerine/kulelerine değinmiş ve yazısını resimlerle de desteklemiştir

Ezgi Metin Basat, “*Halk Hikâyelerinde Şiddetin Temsili: Aşık Şenlik Hikâyeleri*” (s.233-248); adlı çalışmada, Aşık Şenlik tarafından aktarılan üç halk hikâyesindeki sözlü, yazılı ve görsel şiddet unsurlarının bir değerlendirmesini yapmış, yazısının sonunda şiddet öğelerinin Aşık Şenlik hikâyelerinde ne anlam ifade ettiğini açıklamıştır.

M. Abdulbasit Sezer, “*Kazan Bey Oğuznamesi (Günbed Yazması) ve Epik Yasalar*” (s.249-264); adlı çalışmasıyla Axel Olrik'in ortaya koyduğu ve Avrupa halkbilimi ürünlerine uyguladığı epik yasaların, Günbed yazmasında yer alan iki boya uygulanması konusundaki araştırması hakkında bilgi vermiştir

“*Çocuk Kitaplarında Değer Aktarımı İçin Halk Anlatılarından Yararlanma: Şahmeran Örneği*” (s.265-284) isimli yazısıyla Ömer Yılar, Şahmeran anlatısının insanî ve politik mesajların yanında toplumsal eleştirinin örtük bir ifade biçimi olarak kullanılmasına değinmiştir.

Kübra Yıldız Altın, “*Kültürel Mirası Koruma Yaklaşımları Bağlamında Halk Hikâyelerinden Sinemaya Türk Filmleri Üzerine Bir Değerlendirme*” (s.285-292) isimli yazısında halk hikâyeleri ve sinema ilişkisini irdelemiştir.

Mustafa Yiğitoğlu, “*Değişen Toplumsal Algular: Atasözü Örnekleri*” (s.293-300) isimli çalışmasıyla, günümüz dünyasında toplumsal alguların değişmesiyle atasözlerinin iletişimde nasıl bir role büründüğünü açıklamıştır.

Bilge Esirgen, “*Sosyal Medyada Yer Alan Dolunay Ritüellerinde Arınma ve Dönüşüm*” (s.301-316) adlı yazısında sosyal medya ritüellerinde neden dolunay zamanının seçildiğini, ritüellerin hangi adımlar dahilinde gerçekleştiğini incelemiştir.

Betül Görkem, “*Âşık Şenlik’in Destanlarında Osmanlı Devleti İmajı*” (s.317-338); adlı yazısıyla Âşık Şenlik’in yaşamış olduğu dönemde, Ruslara karşı sazi ve sözleriyle nasıl savaştığını anlatmıştır. Bu savaşta Şenlik’in aklındaki imajları özgürce kullandığını tespit etmiştir

Doğan Kaya, “*Köroğlu'nin Hassan Beg Kolu*” (s.339-352) başlıklı yazısında tespit edilen Köroğlu kollarına yer vermiştir. Sıralanan Köroğlu kollarından Hasan Beg Kolu’nu inceleyen Kaya, destanın anlatımının oldukça sade ve duru olduğunu tespit etmiştir.

“*Gündelik Hayat'ta Şeyh Şaran Tepesinin Korudukları: Mekân, Kült ve Anlatı*” (s.353-370) isimli yazıyı kaleme alan Hatice Kübra Uygur, üç ayrı yere adı verilen Şeyh Şaran’a ait anlatıcı ve ritüellerin halkın kültürel belleğindeki yeri ve önemini analitik bir bakış açısıyla literatüre kazandırmaya çalışmıştır.

Mehmet Erhan Yiğiter ve Salahaddin Bekki, “*Prof. Dr. Ensar Aslan'ın Derlediği Âşık Murat Çobanoğlu ile Âşık Yaşar Reyhani Atışmasındaki Şiirlerin Şekil ve Müzik Bilimi Açısından Tahlili*” (s.371-394); başlıklı yazıda halk edebiyatında büyük bir yere sahip olan şiir atışmasını Çobanoğlu-Reyhani atışmasından yola çıkarak değerlendirmişlerdir

Sahra İpek Edis Aydoğan ve Fatih Aydoğan “*J.A. Coleman'ın The Dictionary of Mythology an A-Z of Themes, Legends and Heroes Adlı Mitoloji Sözlüğünde Türk İmgesi ve Kalıp Yargılar*” (s.395- 404) adlı yazıda Türk adının geçtiği maddeleri incelemişlerdir.

Yeliz Saygılı Savaş, “*Türkiye Sahası Halk Hikâyesi Çalışmalarında Prof. Dr. Ensar Aslan'ın Yeri*” (s.405- 412) adlı çalışmasıyla halk hikâyesinin tarihi gelişimini ele almış ve bu alanda Prof. Dr. Ensar Aslan'ın yeri ve önemini anlatmıştır.

Özgenur Altuntaş Gürbüz, “*Kırşehir Halk Kültüründe Doğum Âdetleri ve İnanmaları*” (s. 413-424) isimli yazısında Türk kültürü için önemli bir anlam ifade eden doğum konusunu incelemiş, geçmişten günümüze gelen uygulamaları ve inanmaları, yazılı ve sözlü kaynaklar ışığında tarihsel bağ ve örneklerle üç bölümde ele almıştır.

Didem Bülbül, “*Joseph Campbell'in Kahramanın Sonsuz Yolculuğu Modeli Bağlamında Yaralı Mahmut Hikâyesi*” (s.425-430) isimli yazısında Yaralı Mahmut hikâyesini Campbell'in Kahramanın Sonsuz Yolculuğu Modeli bağlamında incelemiştir.

“*Ankara'da Bulunan Adak ve Ziyaret Yerleri ile İlgili Adlandırmalar*” (s.431-454) adlı çalışmasında Seçil Coşan, Ankara ve çevresinde hafızalarda yer edinmiş adak ve ziyaret yerlerine değinmiş, bu adak ve ziyaret yerlerinin isimlendirilmesinde çeşitli ortak değerlerin göz önünde bulundurulduğunu belirtmiştir.

Dicle Demirbaş, “*Genç Kızlar ve Gelinler için Yakılan Ağıtlarda Hegemonik İzler*” (s.455-466); başlıklı yazısında Demirbaş, Türk aile yapısında büyük bir öneme sahip olan kadının, neden ve niçin ağıt yaktığı konusunda inceleme yaparak hegemonik erkekliklerin ortadan kalkması gerektiğine dikkat çekmiştir.

Lale Kara, “*Halk Hikâyelerine Yönelik Netnografik Bir İnceleme (Youtube ve Instagram Örneği)*” (s.467-474) adlı çalışmasında, sosyal paylaşım platformlarında halk hikâyeciliği geleneğini incelemiştir. Kara, yaptığı inceleme sonunda aşk temalı halk hikâyelerinin daha fazla görüntülendiğini tespit etmiştir

“*Kahramanın Sonsuz Yolculuğu Bağlamında Maaday Kara Destanı*” (s.475-488) isimli yazıyı kaleme alan Enis Yalçın, Maaday Kara Destanı'nı Joseph Campbell'in monomit teorisi üzerinden incelemiştir.

Kezban Örucü, “*Arkaik Destanlar ile Reankarnasyon Memoratlarında Öbür Dünya Tasviri*” (s.489-498) isimli çalışmasında, arkaik destanlarla reankarnasyon memoratlarındaki öbür dünya tasvirleri arasındaki benzerlik ve ayrılıkları araştırmıştır

“*Köy Oda Oyunlarındaki Şakaların Bergson'un Gülme Kuramlarına Göre İncelenmesi*” (s.499-514) isimli yazıyla İlknur Çolak, Köy Oda Oyunlarındaki şakaları Bergson'un ünlü gülme kuramlarına göre incelemiştir.

Nuray Keleş, “*Halk Hikâyelerinde Geçiş Ritüelleri ve Yemek: Çıldırli Âşık Şenlik Örneği*” (s.515-526) adlı çalışmasında incelemiş olduğu hikâyelerde, yemeğin doymak için gerekli bir ihtiyaç olmadığını tespit etmiştir.

Havva Yıldız- Salahaddin Bekki, “*Hakkas Kadın Kahramanlık Destanlarında Kişi Kültü*” (s.527-548) başlıklı yazıyla, kültleşmiş olan destan kahramanlarının kurumlaştırılmış otoritesinin destan kahramanlarının ölümünden sonra yurdu yönetenlerce devam ettiğini tespit etmişlerdir.

“*Muharrem Ertaş ve Neşet Ertaş Arasında Gerçekleşen Baba-Oğul Atışmasının Toplumsal Cinsiyet Bağlamında Tahlili*” (s.549-557) adlı çalışmasıyla Nadide Fatma Yiğiter, Kırşehir yöresinin en önemli isimlerinden Muharrem Ertaş ve Neşet Ertaş’ın aralarındaki sözlü tartışmayı inceleyip toplumsal cinsiyet bağlamında tahlilini yapmıştır. Yiğiter’in bu çalışmasıyla Prof. Dr. Ensar Aslan’a Armağan kitabının “Folklor Yazıları” bölümü sona ermiştir.

Prof. Dr. Ensar Aslan’a Armağan kitabının üçüncü ve son bölümü “Dil, Tarih, Edebiyat, Sanat ve Hukuk Yazıları” adını taşımaktadır. Bölümün ilk yazısı “*Şiirden Geleneğe: Süleyman Çelebi’nin Mevlid’i*” (s.561-568) isimli makalesiyle Ahmet Arı’ya aittir. Arı, Süleyman Çelebi’nin ölümünün 600. yılına istinaden minnetlerini ve rahmetlerini dile getirmiştir.

Onur Ender Aslan, “*İVO Andriç’in Drina Köprüsü Romanı’nda Devşirme Sistemi*” (s.569-574) adlı çalışmasıyla devşirme sistemini İVO Andriç’in Drina Köprüsü Romanı’nda tespit etmiş ve bunun iki farklı yüzünü ortaya koymuştur.

Kamuran Eronat, “*Ziya Gökalp’in Şiirlerinde Tarih Bilinci ve Bu Bilincin Simgesel Dönüşümü*” (s.575-588) adlı yazısıyla Ziya Gökalp’in derin bir tarih bilgisine sahip olduğunu dile getirmiş, Türk milletini motive etmek için bu bilgileri ve mitolojik simgeleri kullandığını tespit etmiştir.

M. Fatih Kanter, “*Kültürü Metne Taşıyan Yazar: Dursun Akçam*” (s.589-596) adlı makalesiyle Dursun Akçam’ın kendilik değerlerini kurgulayarak ve kültürüne karşı duyarlı davranarak geçmişten aldıklarını geleceğe taşımada önemli bir rol üstlendiğini beyan etmiştir.

“*Orhan Pamuk’un İstanbul’una Ekokritik Bir Bakış*” (s.597-612) adlı yazıyı kaleme alan Metin Karadağ, önce ekokritisizmi açıklamış daha sonra farklı başlıklar altında Orhan Pamuk’un eserlerindeki “İstanbul” olgusunu incelemiştir.

Muhsin Macit, “*Hatâyî Dîvânı’nın Yazma Nüshalarında ve Osmanlı Şairlerinin Divanlarında Bulunan Ortak Gazeller*” (s.613-622) isimli çalışmasında sadece Hatâyî Dîvânı’nı dinî-tasavvuf bağlamını değil diğer metinler arası ilişkilerin ve nüshaların istinsah kayıtlarının da değerlendirilmesi gerektiğini savunmuştur.

Sadettin Özçelik, “*Dede Korkut’ta Yanlış Yazılmış (Okunmuş) Bir Fiil ve Bir Atlama Üzerine*” (s.623-628); adlı yazısıyla, Türk edebiyatının önemli değer taşlarından biri olan Dede Korkut hikâyelerindeki yanlış yazılmış veya okunmuş ibareler üzerinde durmuştur.

Yaşar Özüçetin-Semanur Kumcağaz, “*Türk Devlet Adamlarının Batı Medeniyetine Yaklaşımlarına İlişkin Bir Değerlendirme 1923-1980 (Cumhurbaşkanı-Başbakan)*” (s.629-646) isimli çalışmalarıyla Cumhuriyet’in ilanından 1980 yılına kadarki Başbakan ve Cumhurbaşkanlarının batıcı düşünceye karşı takındıkları tavrı irdelemişlerdir.

Veli Ünsal, “*Kırşehir (Tarih ve Arkeoloji)*” (s.647-660) adlı yazısıyla tarih öncesi çağlarda Kırşehir ve çevresini hakkında bilgi vermiş, çalışmasını fotoğraflarla desteklemiştir.

“*Atatürk Dönemi Cumhuriyet Bayramı Kutlamaları*” (1923-1938) (s.661-684) başlıklı çalışmayla Bengül Bolat, Cumhuriyet’in ilanından Mustafa Kemal Atatürk’ün ölümüne kadar yapılan 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı kutlamalarını ele almıştır.

Mahmut Bolat, “*Türk-Bulgar İlişkileri Bağlamında Türk Basınında Razgrat Olayı*” (s.685-706) adlı çalışmasında Türk-Bulgar ilişkilerini dört ayrı başlıkta incelemiş ve Türk basınındaki Razgrat olayını değerlendirmiştir.

Bülent Kara, “*Yurtta Sulh Cihanda Sulh Ekseninde Türkiye’nin Komşuluk İlişkilerinde İzlediği Barışçı Politika (Lozan Sonrasında Milletler Cemiyeti’ne Üyeliğe Kadar)*” (s.707-720), adlı çalışmasında Türkiye’nin komşuluk ilişkilerindeki politikasını ele almıştır. Kara, yazısını Prof. Dr. Ensar Aslan’a ayırarak tamamlamıştır.

Ülgen Aslan Düzgün, “*Halk Kavramı, Sınıflandırılması, Hakların Kazanılması, Kaybedilmesi ve Korunması*” (s.721-732) adlı çalışmasında, hak kavramını derinlemesine incelemiş, konularına göre hak çeşitlerini sıralamıştır.

Uğur Başaran, “*Türk Şiirinde Kanser Olgusu*” (733-748) isimli yazısında 21. yüzyılın en korkunç hastalıklarından biri olan kanseri, toplum üzerindeki görüntülerini şiir üzerinden ve farklı açılardan göstermeye çalışmıştır.

Şaziye Dinçer Bahadır, “*Maaday Kara Destanı'nda Duyu Eylemleri*” (s.749-760) adlı çalışmasında Maaday- Kara Desnanı'nda yer alan duyu eylemlerini tespit etmiştir. Çalışma da İslamiyet öncesi Türk toplumunda duyu eylemlerinin sıklıkla kullanıldığı tespit edilmiştir.

“*Türkiye Türkçesi Mâni Örneklerinde Gelin Metaforu*” (s.761-778) başlıklı yazıyı kaleme alan Songül Erdoğan, gelinle ilgili mânileri 39 farklı örnekte incelemiştir. Bunların 26'sının kayınvalide, 12'sinin gelin, 1'inin de diğer kişilerce söylendiğini tespit etmiştir.

Seher Maşkaraoğlu, tarafından kaleme alınan “*Kırım Tatar Türkçesi Ağızlarının Ses Özellikleri Üzerine Notlar*” (s.779-798); adlı yazıda, Kırım Tatar Türkçesi ağızlarının ses özellikleri verilmiş, Güney Ağzı, Bahçesaray Ağzı ve Kuzey ağzı üzerinde durulmuştur.

Özlem Poyraz- Merve Öner, “*Osmanlı İmparatorluğu'nda Asayiş Problemleri (Mart-Temmuz 1851)*” (s.799-816) adlı çalışmada, Osmanlıdaki asayiş suçları, cezalar ve suçların mekânsal dağılımı üzerinde durmuştur.

Muhammet Yasin Çakır, “*Nehcü'l Feradis'teki Aile Bireyleriyle İlgili Terimler Üzerine Bir Değerlendirme*” (s.817-838) adlı çalışmasıyla Nehcü'l- Feradis'te kadınlarla ilgili 51, erkeklerle ilgili ise 43 madde işaretlemiş, inceleme sonunda başlıkların büyük oranda paralellik gösterdiğini gözlemlemiştir.

“*Akbaba Dergisinin 1928 Yılında Çıkan Sayılarında Harf İnkılabı ve Türkçenin Kullanımı*” (s.840-858) adlı çalışmasıyla Derya Karataş, dönemin mizah dergisi Akbaba'yı dil ile ilgili gelişmeleri ve problemleri ihtiva etmesi yönüyle ele almıştır.

Ayşegül Sekman, “*Peyami Safa'nın Şimşek Adlı Romanında Yabancılaşma Olgusu*” (s.859-880) adlı çalışmasıyla Şimşek romanındaki yabancılaşmanın toplumsal değişim ve dönüşümlerle, bireylerin ruhsal anlamda yaşadıkları sıkıntı nedeniyle ortaya çıktığını tespit etmiştir.

Tuğba Saygılı, “*Yerelden Evrensele Doğru Maver'a'dan Bir Çağrı: Bizim Dünyamız*” (s.881-895) adlı yazısında Maver'a dergisini incelemiştir.

“Prof. Dr. Ensar Aslan'a Armağan” kitabının ilk bölümünde Aslan'ın hayat hikâyesine, çalışmalarına, yayınlanmış kitaplarına ve yetiştirdiği bilim insanlarına yer verilmiştir. Armağan kitabının ikinci bölümünü folklor yazıları oluşturmuştur. Üçüncü ve son bölüm ise dil, tarih, edebiyat, sanat ve hukuk yazılarına ayrılmıştır. Söz konusu kitap, sadece folklor yazılarıyla sınırlandırılmamış, dilden tarihe, tarihten edebiyata, edebiyattan sanat ve hukuk alanına kadar farklı konuların ele alınıp incelendiği bir Armağan kitap niteliği taşımaktadır.

Kaynakça

Prof. Dr. Ensar Aslan'a Armağan. (2022) (Ed.) Bekki, S. ve Savaş, Y. (1. Baskı). Fenomen Yayınları